

<http://www.audiodrom.cz/usherdancer.html>

Usher BE-10 (Dancer Series)

Úžasný zvuk, překvapivá hodnota. Tak takhle nějak to stojí ve sloganu taiwanských Usher. To, že jde o firmu dálnévýchodní, vnímáme díky komerci zaplavující trh a také díky (přiznejme si to) některým audiofilským časopisům, které tvrdí, že co je evropské či americké je dobré, poněkud s nedůvěrou. Je to ovšem naprostý nesmysl. Stačí si uvědomit, že stejné ruče, které šijí zboží pro východní tržnice, šijí i váš oblíbený oblek od Armaniho. A Armanim tyto reprosoustavy beze sporu jsou.

Navíc pro Usher hraje i fakt, že se výrobou audiozařízení zabývá už dobrých 30 let a většinu komponentů si vyrábí sama, včetně beryliových výškových a středových reproduktorů. Berylium je dnes mezi hifisty značně populárním materiálem, ale je jen několik málo firem, které si vlastní vývoj a výrobu takových měničů mohou dovolit. Usher mezi ně patří. Stejně tak patří mezi výrobce ceněných zesilovačů, můžeme si tedy dovolit předpoklad, že by šéfkonstruktor a majitel Tsai Lien-Shui měl o správném zvuku něco vědět. Zajímavostí je i to, že sám Joseph D'Appolito (kde jsme to jméno jen slyšeli?) je technickým konzultantem firmy a podílí se na konstrukci elektronických částí soustav.

Keramika, berylium, kevlar a ušlechtilé dřevo...

Při zpracování měničů využívá Usher vlastní technologie keramizace beryliových formerů, jejímž výsledkem je extrémně křehká a pevná membrána. Je také autorem vlastní tzv. Symme-Motion technologie, kdy se kmitací cívka reproduktoru při přivedení kladného nebo

záporného napětí vychyluje symetricky v magnetickém poli s prakticky nulovou tolerancí. Tyto technologie jsou naplno využity v právě představovaných BE-10.

Výškový reproduktor v BE-20 představuje nejvyšší verzi zmíněného beryliového zázraku, konkávní středové reproduktory požívají výhod stejného materiálu a 30cm basové měniče mají membrány z kevlaru. Výhybky jsou nastaveny na 544 Hz a 3.84 kHz, frekvenční rozsah soustav uměle omezen na 22Hz - 40kHz, prý kvůli tomu, že při vyšších kmitočtech již dochází u beryliových měničů k nárůstu zkreslení.

Reposoustavy vypadají přesně tak, jako na obrázku, tedy úchvatně. Provedení 1,2m vysokého kabinetu nezapře inspiraci italským designem, křivky jsou plynulé a směrem dozadu se sbíhající ze všech úhlů pohledu. Ořechová dýha stejně jako černý klavírní lak na čelní straně vzbuzují dojem luxusu, stejně jako více než 90 kg živé váhy, které pocítíte v okamžiku, kdy chcete soustavou pohnout. Osobně mi trošku vadil vzhled reproduktorů, které díky chybějícím vrchlíkům ve středu membrán připomínaly slepé oko, ale protože Usher nedodává se soustavami krycí rámečky, nezbylo mi než se s tím smířit. Kromě měničů a integrovaného podstavce naleznete na soustavách ještě vyústění basreflexového nátrubku a masivní terminály.

Tyto terminály hostily vidlice excelentního Nordost Valhalla, stejný kabel byl použit i v prokabelování ostatních komponentů, jmenovitě novinkového předzesilovače a koncového zesilovače Audio Research SP17 a SD135 (což jsou obě moc povedené technické lahůdky a brzy se tu též objeví). Zdrojem signálu byl relativně levný (v poměru k reposoustavám, které vás v přepočtu vyjdou na nějakých 300 tisíc) Ayre cx-7e. Sestava tedy veskrze referenční na to, aby Usher BE-10 předvedly co umí.

Nastala půlnoc, hodina duchů...

Využívajíc plnohodnotné sestavy, nevložil jsem do CD přehrávače jako první standardní jazzové a akustické vychytávky, ale přednost dostal *Charles Dutoit a Philharmonia Orchestra (Danse Macabre, Camille Sans-Saens, Decca, 425 021-2)*. Tato výborná a zdařile sejmutá nahrávka symfonického tělesa v plné síle a se spoustou rafinovaných detailů je na dobrých sestavách pastvou pro uši. To, jak si poradily úvodním nástupem Usher BE-10 mě doslova přišpendlilo k sedadlu. Podporovány kvalitní kabeláží (Nordost Valhalla je jedním s nejlepších kabelů v měřítku absolutním), vytvořily BE-10 tak úžasný, hluboký, vzdušný a precizně prokreslený prostor, že se tajil dech. Celé symfonické těleso se i se svými vzájemnými židličkami a vzduchem okolo hudebníků přestěhovalo do poslechového prostoru. Vzali se sebou i pár diváků, kteří se ale vrtěli, občas zašustili a odkašlali si. Holograficky vržená scéna nechala zmizet reproduktorům a žila vlastním životem. Prostor byl v předozadním smyslu bohatě vrstven a jemně odstupňován, nic z něj nevyčnívalo ani nevystřelovalo a Usher zahrály forte v téměř realistické hlasitosti levou zadní a v pohodě, jako by ani o nic nešlo.

Protože by byl hřích výše zmíněnou CD nahrávku za těchto okolností jen tak vypnout, rotovala dál a my se posuneme k popisu ostatních zvukových parametrů.

Výšky - jak se dalo čekat, nejvyšší frekvence jsou nesmírně čisté, precizní, hladké a rychlé. Komplikovaná zvuková struktura činelu je podána se všemi náležitostmi bez toho, aby se slila v jednotvárné zasyčení. Rovněž ambience prostoru je hmatatelná. Hra na xylofon, napodobující chrastění skotačících kostlivců, zní jako hra na xylofon a můžete začít vést debatu o tom, z jakého materiálu je vlastně vyroben.

Střední - neutrální. Možná až příliš. Lidský hlas je bez zabarvení zvukového, ale postrádá i

špetku zabarvení emocionálního. Tohoto si však nemáte šanci všimnout, pokud BE-10 neporovnáte s jinými, expresivněji znějícími soustavami.

Basy - bez problémů, jdou i do nejhlubších oktáv, zachovávají si svou kontrolu a definici. Z hry na cello vám naskočí husí kůže, stejně jako z toho, že dokážete v prostoru pozorovat pohyby smyčce.

Všechno dohromady - velmi celistvý obraz, celé spektrum je hladké. Výšky mají po delším poslechu sklon se trochu připomínat (to je nejspíš daň za berylium), proto se vyplatí si trochu pohrát s umístěním a natočením soustav v poslechovém prostoru. Výškový reproduktor je směrově poměrně citlivý a posun o 1 či 2 centimetry je již poznat.

Těžké je loučení...

V přehrávači se vystříдалo v průběhu poslechu ještě mnoho hudebních žánrů. Poradily si se vším, hodně záleží na tom, jak je nahrávka kvalitní - po těch dobrých se ty horší poslouchají jen obtížně a ty špatné je lépe snad nechat jen do auta. Stejně tak vzniká pro potenciální posluchače nebezpečí, že po „ochutnání“ Usher BE-10 nebudou již ochotni se vrátit k čemukoli jinému. Zejména prostorovost a transparence je na takové úrovni, že jakýkoli konkurent, který byl k dispozici a který byl proti BE-10 postaven, zněl zastřeně. Snad jen povedenější modely od Thiel se mohou svou průzračností souměřit. Pochopitelně je ale třeba vycházet z konkrétní sestavy a Audio Research si s Ushery rozuměl náramně dobře. Připočteme-li ke zvuku i vizuální dojem z designového pojetí, nezbyvá než začít šetřit korunky.

audio**from**